

Van wie is de koffer?

In de hal op het muurtje staat een klein rood koffertje.

Ik heb de kinderen gevraagd van wie dat koffertje is. Niemand weet het.

Waarvoor gebruik je een koffer?

Het antwoord is duidelijk: Als je op vakantie gaat of als je ergens gaat logeren.

Geen van de kinderen is dat van plan maar wie dan wel? Een van de kinderen biedt aan om even te gaan kijken in de koffer. We spreken af om dit samen te doen en de koffer maar even in de klas te halen.

In het koffertje zit een brief. De juf leest de brief voor:

Lieve kinderen van de Anne Frankschool,

Wij zijn met z'n vieren en komen uit een ver land.

In dat land willen we niet langer wonen

Er gebeuren hele nare dingen

Mogen we bij jullie in de klas komen wonen?

Het ziet er bij jullie erg gezellig uit.

We hebben ook al een heel leuk huisje voor ons gezien, zo mooi zagen we niet vaak eerder.

Maar jullie moeten het natuurlijk wel goedvinden.

Als het mag, willen jullie dat dan in een brief schrijven en dit weer in het koffertje leggen?

We durven niet zo maar te komen, want er is zo veel gebeurd.

Als het mag, willen jullie dan wel een beetje voor ons zorgen?

Dat zou heel fijn zijn!

Daaaag

De kinderen komen direct met verschillende voorstellen. Een ding is zeker er moet maar een antwoord opgeschreven worden door juf. Ik vraag wat er dan in de brief moet komen te staan.

De kinderen stellen het volgende voor:

Hallo,

We vinden het goed dat jullie komen maar we willen wel graag wat van jullie weten.

Waar komen jullie vandaan en hoe heten jullie?

In de klas hebben we een huishoek, een bouwhoek, een letterhoek, een computerhoek en we doen veel leuke dingen

Wat is jullie overkomen?

Welke taal spreken jullie want we kunnen de brief gewoon lezen en begrijpen

Hoe zien jullie er eigenlijk uit?

Heel veel vragen hebben we

Kunnen jullie ons antwoorden geven?

Groeten van groep 1 en 2 a

En ja hoor, de volgende dag zat deze brief in het koffertje

Hallo lieve kinderen,

*Wat zijn we blij dat we mogen komen
We snappen wel dat jullie nog meer over ons willen weten
Misschien helpt deze beschrijving:
We zien er bruin uit en onze kleren hebben allemaal felle kleurtjes met veel rood, geel en blauw
We hebben zwart haar en we zijn met z'n vieren*

*Het land waar we vandaan komen is niet leuk
Er is oorlog en mensen zijn erg bang
Ons huis is helemaal kapotgemaakt
We hebben nu geleerd om Nederlands te spreken
We komen van heel ver weg*

*Daarom willen we zo graag bij jullie komen
Willen jullie een mooie tekening maken van ons?
Stop dat maar weer in de koffer
Kijken wij of we er wat op lijken, oke?*

Groeten van ons

En deze tekening kwam de volgende dag in de koffer:

Een week later zat de volgende brief in de koffer:

Lieve kinderen,

*Wat hebben jullie een super tekening gemaakt!
En het leuke is.....het lijkt erg veel op ons.
Wie van jullie kan er zo mooi tekenen?
We vinden het erg knap.
We komen met z'n vieren uit Afrika.
Daar was oorlog, weten jullie wat dat is?
Ons huis was kapot gegaan en daarom woonden we in een krottenwijk
Dat vonden we niet echt fijn.....
Het is daar niet echt veilig wonen en daarom werden we snel ziek
Maar dokters wonen erg ver weg en daarom konden we daar niet naar toe
Ook konden de kinderen niet naar school want die was kapot
Daarom zijn we weggegaan uit dat land, kunnen jullie dat wel begrijpen?*

*Nog even over hoe we er uitzien: twee van ons dragen jurken en iemand ook een hoofddoek
Groeten van ons*

In de klas krijg ik nu een aantal reacties van ouders die denken dat we binnenkort vier Afrikaanse kinderen op school krijgen. Kun je nagaan hoeveel effect dit hele gebeuren op de kinderen heeft. Om een einde aan het mysterie te maken heb ik de volgende brief gemaakt:

Lieve kinderen,

*Jullie willen heel graag onze naam weten.....
Ieder kind heeft recht op een naam, dat hebben jullie geleerd.
Een verrassing voor jullie: Jullie mogen voor ons een naam bedenken!
Dat komt omdat we geen naam hebben.
Dat is gek, toch?
Bedenken jullie voor ons vieren maar een mooie naam.
Verder willen we jullie vertellen hoe groot we zijn.
Er zijn twee van 8 centimeter en twee van 13 centimeter.
De kleuren weten jullie nog wel van onze kleren.
En jullie weten ook dat we bruin zijn.*

Als jullie nu een allemaal een mooie tekening van ons maken met de namen erbij die jullie hebben bedacht en deze onder het koffertje leggen op het muurtje..... dan komen we maandagmiddag misschien wel tevoorschijn!

*Afgesproken?
Misschien tot maandagmiddag!*

Groeten van ons vieren.

Op het bureau van de leerkracht ligt enigszins opvallend een meetlint. Het is de bedoeling dat de kinderen zelf tot de conclusie komen dat 8 en 13 cm. niet erg veel is. Dit kunnen ze gaan meten met behulp van het meetlint. Ook kunnen ze elkaar er mee gaan meten en dit opschrijven.

Ik ben erg benieuwd of ze zelf ontdekken dat het helemaal niet om kinderen gaat maar om poppen.

De brief lag in het koffertje.....

Nieuwsgierig kwamen de kinderen melden dat het koffertje er weer stond.

In de kring is de brief voorgelezen.....

En dan de reacties:

- Geen naam???? Dat is wel heel erg raar.
- We gaan namen voor ze bedenken want dat is heel lastig om geen naam te hebben. Weet je nooit wie je moet roepen.....

De volgende namen zijn bedacht:

Martin, Bella, Anthony en Lisa Wolfie. Want een achternaam hoort er ook bij.

Deze namen zijn op een tekening geschreven.

Toen begonnen ze na te denken over de lengte.

De volgende reacties kwamen er:

- Ik heb maat: 128 en dat is 128 centimeter
- Hoeveel is 13 centimeter?
- Vast heel groot?
- Nee dat kan niet, want 13 is minder dan 128.
- We moeten het gaan meten.....
- Kijk juf daar ligt een centimeter..... dat is toevallig.....
- He, 13 en 8 cm is maar heel klein.....
- Juf, het zijn kabouters!
- Er komen kabouters uit Afrika bij ons in de klas! Dat is leuk!

Een tekening met de namen erop kwam weer in de koffer.

Op maandagmiddag stond de koffer weer op de vertrouwde plek op het muurtje met een briefje erop.....

Hallo,

Hier zijn we dan!

Doe de koffer maar open dan komen we in jullie mooie poppenhuis wonen.

Zorgen jullie goed voor ons?

En daar zijn we dan.....

En de reacties?

- Juf het zijn poppetjes!
- Hoe kunnen die nou praten
- En brieven schrijven?

Ze krijgen toch een plek in het poppenhuis en er wordt regelmatig met ze gespeeld!